

ՆՈՐ-ԴԱՐ

№ 207 ՏԱՄԵՆԻՉԻՆԻՐՈՐԴ ՏԱՐԻ Ուրբաթ, 13 Նոյեմբերի, 1898 Ուրբաթ, 13 Նոյեմբերի ՏԱՄԵՆԻՉԻՆԻՐՈՐԴ ՏԱՐԻ № 207

Տարեկան 10 ռուբլի, վեց ամիսը 6 ռուբլի, երեք ամիսը 3 ռ. 50 կ. Թիֆլիսում ամիսը 1 ռ., հասով 5 կ. ամսանոց գրում են Թիֆլիսում միմիայն խմբագրատանը:

Խմբագրութեան հասցեն՝ Телокъ, Редакція „Норъ-Даръ“ Կամ Tiflis, Redaction „Nor-Dar“

Խմբագրութիւնը բաց է ամեն օր (բացի տօն օրերէն) ժամը 9-ից մինչև 2-ը: Ցայտարարութիւններն ընդունուած են ամեն լեզուներով: Ցայտարարութիւններն բառին 2 կ., բեկամներն համար կրկնապատէ:

Նոր-Դար - ի խմբագրատունը գտնուած է Տոյլայայ Վաղապետայ փողոց, Այվազովի տանը, № 20, Սապեօրնի դորանոցի գիւմարը:

ՔՐՈՆԻԿԱԿԱՆ

Առաջին օրը... Թոյլայայի բարեկեցութիւնը... Քրոնիկական... Մեզ գրում են... Մամուլի շուրջը... Քրոնիկական... Սեպտեմբերի 12-ին... Թիֆլիս, 12 նոյեմբերի, 1898 թ.

աշխատէ, որ առողջապահական տեսակետից երկիրը քաղաքները, գիւղերը կարելոյն չափ մարդուր լինին և բարեկարգ վիճակի մէջ, միւս կողմից հացը չունենորին մատչելի գնով ծախուի և պահանջուած չափով հաց լինի:

Վէտը է մեր թղթակիցները կարճ և փաստօրէն մեղակայեն հակառակական պայմաններում գտնուող քաղաքները և գիւղերը զրուծիւնը, ինչպէս և ցորենն ամբարոյ և արհեստական ճանապարհով ալիւրի գինը թանկացնող առևտրականներին:

Ք Ր Ո Ն Ի Կ Ո Ն

Ամենամեծ գումարը, որ պէտք է աւելցնել շրջանային Մեծ Իշխան Սիլվայի Նիկողայի թիֆլիսում վերջին անգամ եղած ժամանակ այդ նպատակով նուրբ 500 ռուբլուց, 5 ռուբլի է որոշուած, որովհետեւ ինքզնուրեւ թիւր մեծ է:

Մինչև այժմ Թիֆլիսի միմիայն 1-ին, 2-րդ և 5-րդ քաղաքամասերում ոստիկանութիւնը մօտ 200 արձանագրութիւն է կողմից ամեն տեսակ առևտրական արդիւնաբերական վաճառատներն անկարգ և անմարդ պահպանելու մասին:

Գիրակի, նոյեմբերի 15-ին, Թիֆլիսում բացուած է հոգեկան հիւանդների քաղաքային ապաստարանը: Յոյս ունենանք, որ այսուհետեւ ժողովուրդը կազմուի այն բազմաթիւ հոգեկան հիւանդներից, որոնք փողոցներում թափառելով բաւական անարթութիւններ են պատճառուում:

Գովառի կառավարչապետի կարգադրութեամբ, Բարչայի գաւառն էր ուղարկուած կառավարչապետի խորհրդի անդամ պ. Գրիբիլի այդ գաւառում ապակութիւնն արմատախիլ անելու, այլ և քննելու տեղական ոստիկանական վարչութեան գործերը: Ներկայումս պ. Գրիբիլի, «Սով. Օր.»-ի ասելով, վերջացնում է իւր վրայ դրուած յանձնարարութիւնն և շուտով մեկնելու է Թիֆլիսի նահանգի միւս գաւառները:

Քաղաքի Արաւ-Արաթեան հրապարակուած գրեթեպաշտ ոստիկանը նոյեմբերի 11-ին, գիշերը, նկատուած է որ մի ինչ-որ բնու մի քանի մարդիկ տանում են միմեանց օգնելով. հետաքրքրելով մտնում է և հարցնում թէ ո՞վ են և ինչ են տանում: Այդ բողբոջն այդ մարդիկը վայր են ձգուած բնուր, որ մի քանի է լինում նոր սպանուած մարդու գիւղը պարտաւարդ, և փախուած են:

Ոստիկանական քննութիւնից յայտնուած է, որ մարդասպանը կիկլի Կոստան անուն վրացի, մի անձ է, իւր բնակարանը գտնուած է Արաւ-Արաթեան հրապարակի մօտ խոզ փողոցում Ջուրալովի տանը: Կոստան հրաւիրուած է ոսկիքից Սաբուլ Մարտիրոսեանին ասելով, թէ ոսկի է թանկագին իրեր ունի ծախելու: Վերջինս նայեմ. 11-ին երեկոյան ժամը 9-ին գալիս է Կոստայի բնակարանը գնելու թանկագին իրերը: Կոստան գրեթե հրաւիրուած է նկուղի իջնել, որտեղ գտնուած են իրեր թէ թանկագին իրերը: Սաբուլ Մարտիրոսեանին իջնուած է նկուղի և այդտեղ պատրաստի կանգնած մարդիկ Կոստայի առաջնորդութեամբ գաշտով խփում և վայր են ձգուած Սաբուլին և սպանում: Սպանուածի գրպանից, ինչպէս պատմում են, հանում են փողը մի քանի հարկեր ընդլի, թաւանում են ծոցի ոսկի ժամացույց և մատը կտրելով հանում են թանկագին մատանի և մարմինն արհուտ ձգում են մի քանի մէջ և դուրս տանում՝ երկի մի օր և է պարզուած համարուած տեղ ձգելու:

Գործը քննիչի ձեռքում է: Սղանուած Սաբուլ Մարտիրոսեանը մի քանի օր առաջ թաղել է իւր հօրն և նշանուած լինելով, շուտով պիտի ամուսնանար:

Չամախոյ «Կալկադ»-ին հաղորդում են, որ ներկայումս այդ գաւառում հարկաւոր հողեր են որոշուած ուսու գաղթականներին տալու համար:

Երկրագործութեան միմիայնութիւնն հատուածել է Սովորուած կաղմուած գիւղատնտեսական ընկերութեան կանոնադրութիւնը:

Ատորախանի բժշկական մասի վերանախէ պաշտօնակատար բժիշկ Առաստանովը գալի է մի թունաւոր միկրոբ, որը նա ձկան թոյնով թունաւորելու պատճառն է համարում: Այդ գիւղան ստուգելու և Առաստանովի ապացոյցները լսելու համար, մայրաքաղաքի թերթերի ասելով, մի առանձին յանձնաժողով է կազմուած երկրագործութեան և պետական կառավարչի միմիայնութեան մէջ:

Քաղաքի մի քանի դրամատերերի մէջ, «Սով. Օր.»-ի ասելով, միտք է յղացել մի ընկերութիւն կազմելու, Բագուի մօտ գտնուած կրի հարուստ հանքերը շահագործելու համար: Կիրը (տեղական բարբառով այդպէս է կոչուած) միմայն յատկութիւնն ունի ինչ որ ասֆալտը:

Թուրքաստանում շինուող երկաթուղուն վառելիք և նավթային այլ բերքեր մատակարարելու նպատակով, տեղական ընդհանուր-նահանգապետ գիւմի էր երկրագործութեան և պետական կառավարչի միմիայնութեանը ինքնուրու, որ միմիայնութեան ծախրով հողեր փորում Ֆիլդայի շրջանի նամագանի գաւառում գտնուած նավթային հողերում: Միմիայնութեանը արդիւնքը, և առաջինկայ տարի հանքային գիւղաւոր վարչութիւնը մասնագէտներ կուղարկի ինչպէս հետազոտութիւնը կատարելու, որի համար ներկայումս խնդրուած է, որ արքունի գանձարանը 25,000 ռ. յատկացնի:

առում գտնուած նավթային հողերում: Միմիայնութեանը արդիւնքը, և առաջինկայ տարի հանքային գիւղաւոր վարչութիւնը մասնագէտներ կուղարկի ինչպէս հետազոտութիւնը կատարելու, որի համար ներկայումս խնդրուած է, որ արքունի գանձարանը 25,000 ռ. յատկացնի:

Խմբագրութիւնն ստացաւ հետեւեալ նորագոյն հրատարակութիւնները. 1) «Գրգորիս Աղթամարցի և իւր սարգիւրը», յանդուած Աղթամարցի պատմութեան Կաթանցի, Գ. Կոստանեանցի: Գրքոյից ստուգուած է Թիֆլիսում սոյն 1898 թ.ին, բաղկացած է 126 էջից և արժէ 30 կոպ.:

2) Ա. Մ. Սիլվայի — «Մորամանկ աղակերպ», փոխադրեց Գեորգ Գոշեանց (մանկական գրադարար): Գրքոյից լոյս է տեսած Թիֆլիսում սոյն 1898 թ. հրատ. Ընկ. հրատարակութեամբ, բաղկացած է 25 էջից և արժէ 10 կ.:

Մեծ ԳՐՈՒՄ ԵՆ

Վերին-Միմիայնութիւնը. — Այս տարի անասելի թանկութիւն է ախրում մեր կողմերում, գործնի պուրջ արժէ երկու ընդլի, ցարձի 1 ռ. 10 կ. Իւրը 14—15 ռուբլի: Չասելը պատմում են, որ սովի տարւոց ի վեր այսպիսի թանկութիւն չի պատահել մեր կողմերում: Թանկութեան պատճառն այն է, որ վեց ամբողջ ամիս է ինչ անձրև չի եկել: Եղանակները ցրտում են, իսկ բարձր լիւնագագաթներն արդէն ծածկուել են ձիւնի սպիտակ սաւանով:

ՄԱՍՈՒԼԻ ԾՈՒՐԶԸ

«Ս. Գեորգ»-ի լրագիրը իւր աշխատակցիցները մինի միջոցով շօշափում է մի հարց, որ շատ մեծ կենսական նշանակութիւն ունի: Նա խօսում է՝ այսպէս անուանուած, գիտութեան և նրա պարզութեան անհատաւոր տարածման մասին: Նրա ասելով՝ շատ լաւ կըլինի, ի հարկէ, որ, որքան կարելի է, լուսաւորութիւնը մեծ չափով տարածուի կայսրութեան մէջ: Բայց այդ տարածուելն այնպէս պէտք է կատարելի, որ նրանից բոլոր, հաւատարմաբ օգուտիս և ոչ թէ, ինչպէս ասում է հայկական առածը՝ «մինը ուսնելով մեկին, փխտը չուտիլով»: Քաղաքակրթութեան արդիւնքներն անհատաւոր բաժանումը մէկի գրութիւնը շատ կըլաւայնէ, իսկ մի ուրիշինը՝ ընդհակառակը: Կայսրութեան շատ տեղերում այդպէս էլ լինում է. բնակիչները հաւատարմաբ չեն օգուտու գիտութիւնից: Իւր այս միտքը ապացուցանելու համար յօդուածագիրը վերցնում է ուսումնարանների և բժշկականութեան ասարածուրը, եւ ինչ. Անս ձեռ մի գաւառ, մի շրջան, որի մէջ մի քանի միմայնցից հայիւ 3—4 վերջա հետաւորութեամբ գիւղեր ունին մի երկրաստան ուսումնարան որ համարեալ բաւարարութիւն է տալիս բնակիչներին ուսումնական պահանջներին: Այդ ուսումնարանի գոյութիւնը բաւական չհամարելով՝ մտածում են նրա կողքին բաց անել մի երկրորդը — հոգեւոր երկրաստանի գրքոց: Անպէս որ՝ այդ փոքրիկ շրջանը, կազմում է լուսաւորուած մի կէդքն. գիտութեան ճատագայթներն

ամեն կողմից առատութեամբ թափուած են նրա մէջ և հալածուած խաւարը մարդիկ սկսում են արագ-արագ լուսաւորուել, առաջ գնալ:

Իսկ մի ուրիշ տեղ, — բողբոջին հակառակ է տեղի ունենում. ամբողջ շրջաններ, նոյն իսկ գաւառներ՝ զրկուած են լինում ուսումնարաններից, ժողովուրդը թաղուած է այն տեղերում տըգիտութեան մէջ և տանջուած է նրանից, հակառակ առաջին դէպքի՝ այստեղ ուսումնարանի հոս անպակ չկայ և կամ թէ կայ՝ այն էլ այնպէս է, որ հաղել կարելի է ուսումնարան կոչել:

Անս երկու ծայրեր: Նոյն դրութեան մէջ է և բժշկականութեան տարածումը. տեսնում են մի գաւառ ունի մի քանի բժիշկներ, իսկ մի ուրիշը, նոյնպիսի մեծութեամբ՝ հայիւ մինը ունի. կամ տեսնում են կան տեղեր, որ չորս հիւղ գիւղի մէջ կայ մի բժիշկ, և դերհակառակը՝ կան տեղեր, որ բժիշկներն այնքան քիչ են տարածուած, որ ժողովուրդը նրանց մասին միայն լսել է: Մի տեղի բնակիչներն ասում մի մեծ ու փոքր դէպքում օգուտու են բժիշկներից, իսկ մի ուրիշ տեղում՝ նոյն իսկ ամենամեծ համաճարակների ժամանակ բժիշկ ոտք չի գիւղաւոր:

Յօդուածագիրն իւր ասածները վերջացնում է ասելով. Ամեն մի լուսաւորութիւն լաւ է, եթէ նա բաժանուած է հաւատարմ Եթէ մեծ լայն հաւանք մի անկեղծում, իսկ մեծ անկեղծներում թողնելը որ խեղդուել խաւարի մէջ, դա միայն ֆիզիկա կունենայ: Իսկ կրթութեան և առատարակ քաղաքակրթութեան որ և է ֆիզիկորի տարածման գործում ամեն մի կիֆիկտ անօրտակար է և լուսաւորութեան օգուտների գոյութիւնը ոչ այնքան լաւ է և ցանկալի, որպէս կարող է թոյլ նրանց կողմնակցներին, այդ օպիտները կարող են մէկին մեծ օգուտ տալ, իսկ միւսին, ընդհակառակը, ասելի զգալի դարձնել այն սպաւորութիւնը, որ թողնում է տարածուած խաւարը:

Չատ ճիշտ են, մանաւանդ վերջին խօսքերը. մարդ ասելի է գրուած քաղաքացիութիւնը այն ժամանակ, երբ միւր իւր կողքին սուտու է ամենաճանդ կերակրիս:

«Ռուս. լիստ.» լրագիրը խօսում է ուսումնարանի վիճարանութիւնների օգուտակարութեան մասին: Գան մարդիկ, որոնց կարծիքով այդպիսի վիճարանութիւններն ասելի վնաս, քան յօգուտ են տալիս երիտասարդ սերունդին. նրանք, յարկայնակով գտնուած հարցեր, այդ հարցերը, շնորհիւ իրենց լսակութեան, այնպէս կարող են բացատրել և այնպիսի համոզումներ գարձնել, որը կարող է իրողութիւնից հեռու լինել: Երբ արածագիրը այլ կերպ է մտածում, նրա կարծիքով, այդպիսի վիճարանութիւններն անհրաժեշտ են և ունին մեծ օգուտ: Այդ ժամանակ ուսումնարանը բարձրացնելով գանազան հարցեր և նրանց մասին վիճելով մի կողմից այդ հարցերը կոչուեն ասելի գիտակցաբար, քննադատուած, որոշ չափով գտնուած ըմբռնել, և երկրորդ՝ գրանով վիճարանողների մէջ կը զարգանայ հետաքրքրութիւն դէպի կենսաբան ու գիտութիւնը:

«Ենչ ուզում էք ստացել, բնիկցող, իսկ իմ կարծիքով ուսումնարան շրջաններում այդպիսի վիճարանութիւններն օգտակար են շատ կողմերով վերջապէս, երբուտ է, որ երիտասարդութիւնը զեռակցաբար և անկեղծութեամբ է վերաբերում դէպի իւր սպաւոր պրոֆեսիան: Երբուտ է, որ նա ևս գիտի կենսաբան հարցեր յարուցանել, այդ հարցերն այսպէս թէ

այնպէս լուսարանի, որանց յատկացնել տոր- բեր գնահատութիւն, իսկ շատ անգամ ուղղակի և հարցերը ճշտօրէն լուծելու:

Յօդուածագիրը, ընդունելով այդպիսի վիճարանութիւնները օգտակարութիւնը, աւիտասու է միայն, որ նրանք կարգա- կերպուած չեն: Նրա կարծիքով շատ օգտակար կըլինին, եթէ հիմնուին սուա- նողական կրօններ: Այդ կրօններում կարող են հաւաքուել ուսանողները, վի- ճարանութիւնները մէջ մտնել և այսպի- սով աւելի առաջ գնալ մտաւորացէս: Ինչու համար կարող են կրօնները ունե- նալ վերտիպեղիտաները, որոտրդներն և այլն, իսկ ուսանողները՝ ոչ:

Այդպիսի ժողովները, ճիշդ որ՝ շատ մեծ օգուտներ կարող են ապա և տալիս են ծերութեան, ուր ուսանողական կը- լորները հասարակական կեանքում շատ յայտնի են և տալիս են ուսանողներին այն, ինչ կըրթը չէր կարող տալ առանձ- նութիւնը: Մի երկրորդ օգուտակարան էլ այդ կրօններն են, որ ուսանողները սօ- վորուած են մի կողմից՝ միմեանց ճանաչել ընտելանալ հասարակական բարեկար- գուած յարաբերութիւնները, իսկ երկ- րորդ կողմից՝ հնարաւորութիւն են ստա- նում պարզելու մութ հարցերը և սովո- բելու քննադատարար մտածել:

ԹՂԹԱԿՅՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՀԻՆ-ՆԵՒԻՆԻՆԻՆ, 3 Նոյեմբեր.—Մեր գաւառը բարկացած է աւելի քան 150 զիւղերից, որոնց մեծ մասը միւլքատա- րական են. երկրի բնակչութեան 70%-ից աւելին թուրք է: Հայ գիւղացին, որը կարծում է գիւղական ամբողջ բնակ- չութեան հաղիւ 30%, չունի բաւական հաշիվ հող, որովհետև հողը մշակելու համար պէտք է ջրեր, պէտք է արուես- տական ջրանցքներ անցկացնել: Հողա- գործութիւնը բաւականաչափ չէ կերա- կրում գիւղացուն և նա սակարուած է ապրելու և իւր ընտանիքը ապրեցնելու համար զիմնը պահպանութեան, որտեղ յանձն է աւելում այլ և այլ երկրորդա- կան, շատ անգամ ոչ էլ այնքան արդին պարագոյններն: Այդպիսով, ինչպէս անցեալ նամակովս լինել էր, գիւղացին թողնում է իւր ընտանիքը և տարինե- րով թափառում Անդրկովկասում, Գով- կասում, Ռուսիայի ներքին նահանգնե- րում և շատ անգամ նոյն իսկ արտասահ- մանում: Սրանց թուին են պատկանում մեծամասնութեամբ հետեակ գիւղերը. Աստուղատ, Թմբուլ, Նեմոսանա, Գուգ- նուլի, Եսարճալ, Բլոմայմուղ, Գուլիմա- փայ, Զարուկ և ուրիշ շատ գիւղեր, թէև Օրդուբադի կողմի գիւղերը պան- զընտուրեան կողմից, կարող եմ ասել, որ գերազանցում են այս գիւղերից:

Պանդուխտը երկար տարիներով օտար երկրներում ամեն տեսակ կասկածաւոր գործերով և խաչադրութեամբ թափա- ւելուց յետոյ, վերադառնում է գիւղը, թէև շատ անգամ հարստացած, լայն և շատ յաճախ վարակուած գանաղան տե- սակ վարակիչ հիւանդութիւններով, ո- րով և վարակուած է իւր ընտանիքը: Բա- ցի սրանից, ուրիշ պատճառ էլ կայ, որ գաւառի հայ բնակիչները հետզհետէ այ- լաւեւում են.—գաւ անսխալան կլիման է, որի պատճառով մահացութիւնը շատ մեծ է գաւառում: Թուրք բնակչութիւնը ամառուայ ամառները շրջանակ շրջում է սարսու, հողի և անոջ ամառներ, իսկ հայը կամ աւելի լու է ասել՝ հայ ընտանիքը՝ ամառ ու ձմեռ մնում է ան- շարժ իւր բնակավայրում, անպիտան տեղում: Գրա հետեւներն այն է լինում, որ նոր սերունդը նրաք, հիւանդոտ թուրքացիներ է լինում:

Գաւառի բնակիչների մեծ մասը, ինչ- պէս վերը յիշեցինք, թուրքերն են. դրանց են պատկանում ահագին տարա- ծովեամբ բերքի հողերը, որոնք մաս- նուած են անհոգութեան և մնում են անմշակ: Թուրքերը ծոյլ են և աղա- կարար: Թող ձեղ անհաւատալի չլինույ որ ասեմ գտնուում են մարդիկ, որ մի քանի բուրյու համար մարդ են սպանում որովհետև սպանելով չունեն, պարագ- սարապ ման են գալիս, մինչ այն կողմն իրենց սեպհական առատ վարձատրող հողերը մնում են երեսի վրայ ընկած: Կարող էք մի թույլ գաղափար կարգով գաւառի գաւառի բերքի բնութիւնը, եթէ ասեմ որ վարը՝ առանց ոտոզելու, բաւական ընտել խաղող է տալիս, բաւ- բակի արտերը ջրում են 1—2 անգամ միայն: Հացարդսերը ու բոստանները— նոյնպէս: Ընտել խոտ է (ծոնջա) ստաց- ւում այնպիսի առատութեամբ, որ ուրիշ շատ տեղերի խոտն հայ գիւղացիների համար երազ կարող է լինույ: Եւ շնոր- հիւ խոտի այլ առատութեան, ամբողջ տարուայ ընթացքում տաւարն ու ոչխա- րն իրենց մօտ է լինում. մի հանգա- մանք, որ ահագին առատութիւններ է ներկայացնում և մեծ նշանակութիւն ու- նի գիւղացու համար, որովհետև աղաս են մնում այն բոլոր անասնոցութիւն- ներից ու վնասները, որոնց ենթակալ են լինում միշտ դէս ու դէն շուտիները:

Բայց նոյնպիսի այդքան յարմարութիւն- ներն, այդքան առատութեան, որով աշխատանքը լիովին վարձատրուած է, գիւղացին դարձեալ արքա է, դարձեալ անտարտու. Ինչով բացատրել այս բանը: Ասենք թուրքերը ծոյլ են, սրբար վաս- տակից փախչող, իսկ մերսերը—հայ գիւ- ղացիք:

Պատմական նախկին՝ հայի համար աննպաստ հանգամանքները շնորհիւ մե- զանում են, ինչպէս և ուրիշ շատ գա- ւառներում, գիւղացին հայ ժողովուրդը համեմատաբար վատ հողեր ունի, որին և պիտի վերադրել հայ գիւղացու խնդ- ճութիւնը: Ինչպէս ուղում էր գիւղացիք, մեծ մասամբ ամեն տեղ հայ գիւղացին կամ հող չունի, կամ ունեցածն էլ ան- բերքի, անշրտի տեղեր են:

Միթէ ոչինչ չի կարելի անել. միթէ ձեռնարկ մարդիկ՝ օրինական միջոցնե- րով չպէտք է աշխատեն գտնէ ոչնչացնե- լու այս վնասակար հանգամանքները, որոնց շնորհիւ մեր ժողովուրդն այն- պիսի օրագութեամբ է դիմում դէպի չքա- ւորութիւն: Գիւղացիների ներկայ թը- շուառ դրութեան ամենաառաջին և ա- մենամեծ պատճառն անկասկած վար- կանով անհրաժեշտ է քշել թիւնն է: Բաղմաթիւ գիւղեր արտատեղի ամենե- րն չունին: Երկրորդ պատճառն է—ջրի պակասութիւնը: Այդպիսով հողի ու ջրի պակասութիւնը, անպիտան կլիման, մա- հացութեան մեծ սովորը—այդ բոլորը սպառում է հին-նախնիների գաւառի հայ գիւղական ժողովրդի ոյժն ու թարմութիւնը ու միջոց չէ տալիս նրան բարեկեցութեան և մտաւորացէս զարգանա- լու, արդեւը դնելով և նրա թուով կա- նոնաւոր անմանք:

Ա.Ա.Ա.Ա.

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԻՔԻՆՆԵՐ

(Հնոր-Գարսի թղթակցեց)

ԳԵՐՄԱՆԻՆՆԵՐ ԿԵՏՈՐԻ ՈՒ ԿԵՏՈՐԻՆԻՆԵՐ ԵՐՈՒ- ՍԵՂԵՄՈՒՄ

ԵՐՈՒՍԵՂԵՄ.—22 հոկտեմբեր.—Եր- լորդ օրը, երկուշաբթի—ամսի 19-ին, ժամը 9 ին տեղի ունեցաւ դերմանալան նորակառուց. Ս.Փրկիչ եկեղեցու օրհնու- թեան շքեղ հանդէսը:

Սոյն եկեղեցին կառուցուած է ս. Յա- րութեան տաճարին հիւսիսակողմը և շատ մօտ գետնի մը վրայ, ուր խաչա- կրաց երեսադէմին—տիբաղեցեցութեան ասան՝ ս. Յովնանու ասպետական կար- գին վերաբերեալ հոյակապ եկեղեցին մի կար, հիւրերու յատկացեալ բազմաժողի- օթեաններով և վնասկան հաստատու- թեամբ: Բայց երբ մահակալանք վեր- ստին տերեցին երեսադէմի, եկեղեցին մղկիթի փոխարկուեցաւ, հիւրանոցը և վնասը՝ յիմարանոցի, և հետզհետէ աւե- րելով արդանոց եղաւ, և տակաւին երե- սուն տարիներ առաջ խաղաղորդի գոր- ծարան էր:

Երբ 1869-ին, Սուէրի ջրանցքի բաց- ման հանդէսը պիտի կատարուէր, Եգիպ- տոսի փոխ-արքայ Իսմայիլ փաշայի հրա- վրմամբ՝ հանդէսին ներկայ լինելու հա- մար երեսակական վնասները յարեկու ուղևորուեցան. նրանց մէջ Բրուսիայի Վի- ճէլմ Ա. թագաւորին ներկայացուցին էր իւր անդրանիկ և միակ որդին, Փրկիչ- րիկ Վիլհէլմ իշխանը, ապագայի Գեր- մանիոյ կայսրը և ներկայ կայսրը հայրը, որոյ ի Պոլիս սուլթան Ազիզի Ազիզին տուած այցելութեան առթիւ՝ վերայի- չեալ գետնիը նուր արուած էր իշխա- նին սուլթանի կողմէն, և Երեսադէմ հասնելուն օտմանան կառավարութեան կողմէն իշխանին յանձնուած էր:

Այն օրէն ի վեր այդ գետնին մէջ գարեւել ի վեր դիզուած հողերու և աղ- բերու մարքութիւնը սկսուելով՝ հետզհե- տէ հին շէնքերու աւերակ մնացորդները երևան եղան և վերջապէս 1893-ին, վա- դեմի եկեղեցույն նախկին հիմանց վրայ ներկայ շէնքին առաջին քարը դրուե- ցաւ և այսօր հոյակապ և շքեղ քրիս- տոնէական մի նոր տաճար կը բարձրա- նայ, քառասուն և հինգ ու կէս մետր բարձր գահակառուով իբրև տիպար Գեր- մանիոյ աւետարանական եկեղեցուց և վերականգնեալ կայսրութեան:

Այս եկեղեցույ անձամբ ներկայ գըտ- նուելու, և յարեկու քրիստոնէութեան նոր նեցուկ մի աւելացնելու իր ձեռն փափագն էր Գերմանիոյ կայսրը և կայս- րանի կայսրն ու կայսրուհին որքան վա- լարու շարժանիթը, և արդարև տեսնել, ինչ որ սուրբ Երեսադէմի մէջ խաղա- ցրած ժամանակն ի վեր տեսնուած չէր: Քրիստոնէայ կայսրը և կայսրուհին քաղաք մտան գլուխ կեցած փառաշուք թափօրի մը, որ կապուած էր նախա- բարնիք, աւագուհիէն, համայն Գեր- մանիոյ և բողոքական միւս տէրութիւ- նակն հրաւիրեալ պաշտօնակալները ներկայա- ցուցին իրենք, հարելի մօտ բրուսիական սուրբ Յովնանու կարգի ասպետներէ, գերմանական երկու հարիւր քառասուն ծովային զինուորներէ և սպայներէ, ի- րենց նուազածուաց խումբով, օգոստա- փառ սուլթանի նուիրակ սպարապետնե- րէ, Պերլինի Օտմանեան, Գոսոյ գերմա- նական զեսպաններէ, բարձրագիւ Փա- շաներէ, բարձրագիւ պաշտօնակալներէ և թիկնապետներէ, ամենքն ալ բազմա- պայն և բազմատեսակ ճոխ համազգես- տներով: Այս թափօրին ամենէն ուշագրաւ պարագայն է, որ տեղական հագարաւոր, Գոսլեն կայսրը ուղևորուած սուլթանի հինգ հարելի մօտ անձնապահ զօրքերէն ոչ ոք մտնակցած էր: Կայսրական զոյ- գին առջև կայսրական արծուէ դրօշը պարզուած էր:

Երբ թափօրը քաղաքի գլխաւոր դու- րն հասաւ, կայսրը ձիւն, և կայսրու- հին կառքէն իջնելով՝ օտով գնացին եկեղեցին, իւր օրհնութեան և պաշ- տանց կատարումն զգիլ՝ հրաւիրեալ հանդիսականք իրենց շնորհաւորութիւն- ները և երաժիշտի ողջոյնները մատու- ցին կայսրը և կայսրուհույն:

Գէս օրէն առաջ սկսուած էր մեծ պատարասութիւններ տեսնուել պարըս- պին անմիջապէս կից գետնի մը վրայ, որ հայոց ս. Փրկիչ վանքին (Կոստն ա- յիափայ) և քրիստոնէայ ազգաց գերեզ- մանատան կից, Սիօնի լեռան հարու- ալեկեան գաղթականներն զրայ, Սիօն վերնատան, ըստ աւանդութեան Գաւթի և Սողոմոնի գերեզմանատեղւոյն, և այժ- ման մահմետական մղկիթին տակ պարզ արտ մի է, գոր նոյնին վնասափա- ութութեանց արքի օղևորութեամբ օգու-

տափառ սուլթանին տուած այցելու- թեան առթիւ նուէր ընդունած էին նո- րին օգոստափառութիւնէն: Երեկոյան ժամը երեքին, վերը նը- կարգուած հանդիսաւոր թափօրով, որուն մասնակից էին արքա զիւրաւոր ձիւարները և անձնապահ հեծեալ զօր- քեր, գնացին յիշեալ գետնիը պաշտօ- նական ստացման հանդէսը կատարելու: Թափօրը անցաւ հայոց ս. Յակոբայ վա- նուց, դարաւոր մայրիկներէ հովանաւո- րեալ առնէն, ուր ս. պատրիարքը միա- բանութեան գլուխն անցած և բրուսի- ական թագի մեծ պատուանշանը կախած՝ կանգնած էր նոյնին վնասափառութիւնը ողջունելու: Կայսրական զոյգի կառքը երբ աւագ-դրան առջև հասաւ, անմիջա- պէս կայսրը և կայսրուհին վար իջան և ս. պատրիարքին շնորհակալութեան ձեռք տուին և իրենց գնացքը շարունա- կեցին հետի մինչև հանդիսաւորը, ուր կայսրը վնասափառ սուլթանին ուղղեալ շնորհակալութեան ուղերձ մի արտասա- նելէ զինի, ի յիշատակ Ս. երկրի այցե- թեան գերմանական ծովային բոլոր զօրաց ու սպայից խաչը բաժնեց իւր ձեռքով և պատրաստուած ձողին վրայ կայսրական արծուէ դրօշը պարզուե- ցաւ:

Երբ քառուրդէն յետոյ կայսրական թափօրը վերադարձաւ մի և նոյն ճա- նապարհաւ, երբ հասան վանուց մայր դրան՝ կայսրն ու կայսրուհին բարեհա- ճեցան իրենց շքանքով ներս մտնել և ս. պատրիարքի ու միաբանութեան ա- ռաջնորդութեամբ տաճարն այցելել, որ շքեղապէս դարձրուած էր, Սրապիտն էֆէնդի Մուրադը նոյնին վնասափառ- թեանց քովէն վը քալել իբրև թարգ- ման և վանքին վրայ պատմական համա- ոտ բացատրութիւններ կը տար: Ցա- ճարի հոյակապ շէնքը, աւագ-ոհդանի բնմին վրայ՝ ի տես դրուած կինայ փա- յար, դանազան շքեղ, ծանրագին և հնա- գայն սպաք, զրշեայ աւետարաններ, ասեղնապարծ եկեղեցական զգեստը, գա- սի մուգալիք յատակը, ս. Գլխաւոր մա- տուղը ընդ երկար խորին ուշադրու- թեամբ և զմայլմամբ դիտել յետոյ դուրս ելան և բարեհաճեցան ուղևակի բարձրանալ ի պատրիարքարան, որոյ մեծ սրահին ճակատը տեղաւորուած պատրիարքական ուղեգործ և օրմուէնիկ երկու թիկնափառներու վրայ բազմե- արը կայսրը և կայսրուհին. ս. պատրի- արքը կայսրուհույն աջ կողմը նստած առանձինն անգլիերէն կը խօսէր, իսկ կայսրը Սրապիտն էֆէնդիի գնաւորան հարցումներ կընէր վանքին վրայ և բա- ցատրութիւնները լարուած ուշադրու- թեամբ կը լսէր: Մինչդեռ կայսրական հետեւորդ մեծ սրահին շքապատը նը- տած ս. եպիսկոպոսայ կողմանէ կը հիւրասիրուէին: Երբ կայսրուհույն և կայսր մտնաւորապէս մրգօղի մատու- ցուեցաւ, հաճութեամբ ընդունեցին և ս. պատրիարք հօր կինայ անուշ ըրին: Քառորդ ժամէ յետոյ կան, կայսրը և կայսրուհին պոպոս մը ըրին սրահին շուրջը, որոյ պատերէն կախուած էին ի միջի յայտ մեծն Վիլհէլմի, Աւիւսթա- թիօրուհույն և կայսրուհույն, Փրկիչի եկեղեցին և ուստայ կայսրուհի և կայսրուհեաց շքեղապարզ պատկերները: Վնասափառ կայսրը իւր հանգուցեալ օգոստափառ մեծ հօր, մօր և Փրկիչի եկեղեցի կայսրի պատկերները խանդապտատաւոր դիտե- լով դարձաւ ս. պատրիարքին ըտիւր «Էը անհեմ, որ նախնիներն այս կա- յար ժողոված են, ուստի ես ալ կը կա- միծ իմ կինդանաղիքս ձեզ նախնիս, որ- պէս զի այս պատրիարքարանի մէջ միշտ գտնուի»: Պատրիարքը այս կայսրական շնորհքէն յուրեալ՝ բարկատարած օրս՝ նուրթեան մղկիթները մատուց կայս- րական զոյգին ու գերազատանին բարձ- րութեան և երկարակեցութեան: Կայսրը ս. պատրիարքին հրաժեշտ առնելուն ըսաւ «Չատ գոհ եմ ս. պատրիարքը ճանա-

չելուս, քանզի Պոլիս եղած ժամանակ վնասափառ սուլթանը ինձ յիշուծ էր, սր աստիճան բարի և հաւատարիմ անձնա- ւորութիւն ըլլալը». ս. պատրիարքը խոնարհ շնորհակալութիւն յայտնելով՝ արտայայտեց հօտերու հպատակութիւնը առ օգոստափառ սուլթանն. որոյ շնոր- հիւ արժանացաւ ինքը, և սուրբ Յակո- բայ վանուց համայն միաբանութիւնը՝ նոյնին մեծութեանց, կայսրը և կայսրուհ- ւոյն երջանակալութիւն այցելութեան. ս. պատրիարքը ու միաբանութիւնը մինչև կառքերը առաջնորդեցին կայսրական զոյգը, ուր կըլին ու կըլին անգամ ձեռք տալով ս. պատրիարքին ու Սրապիտն էֆէնդիին մեծ գոհունակութիւն յայտնե- ցին: Գիշեր էր, երբ մեկնեցան՝ թողով սուրբ Յակոբայ միաբանութեան և նե- կայ ազգայնոց սրտին մէջ անշիջանելի ճառագայթ խորին երակտապետութեան կայսրական այսպիսի անակունիկ շնոր- հաց համար:

Հետեւեալ առաւօտուն յատուկ թիկնա- պարծ միջոցաւ հաճեցաւ նորին վնաս- փառութիւն կայսրը իւր խոստացեալ մե- ծադիւր կինդանաղիքը զրկել իւր ստո- րագրութեամբ և ըստ լատինաց 31 հոկ- տեմբեր. 1898 թուականով:

*

Երեքշաբթի. ամսի 20-ին, նոյնին վն- սափառութիւնը այցելեցին Գլխաւոր մատուրթեան սուրբով գիշերին՝ Քրիս- տոսի աղօթած վայրը, և անտի երկրորդ անգամ ձամբարձման լուր բարձրացան: 2օրեքշաբթի, առաւօտեան, ամսուս 21-ին, նոյնին բարձրութիւնը, կայսրը ու կայսրուհին բոլոր հանտարներով՝ այցե- լեցին Օմարի մղկիթը, ուր սուրբ քաղա- թիս մէջ ամենաշքեղ ու հոյակապ շինու- թիւնն է կառուցուած Սողոմոնեան տա- ճարի ժայռին վրայ, ուրիշ կայսրուհին վերադարձաւ վրանները, իսկ կայսրը սակաւթիւ հետեւորդներով բարեհաճե- ցաւ կարճ այցելութիւններ տալ լատի- նայ ու յունաց պատրիարքներուն:

Հինգշաբթի, ամսի 22-ին, կայսրա- կան զոյգը ի տես պիտի ելէ քաղաքի գերման գանազան հաստատութեանց, ինչպէս են հիւանդանոցը, երկուս զըզ- րոցներ, որանոցներ և այլն. ապա պիտի երկուս այցելու թագաւորաց գերեզման- ները ու այլ պատմական վայրերը:

Իւրեքշաբթի, ամսուս 23-ին, առաւօտեան ժամը 9-ին, կայսրը ու կայսրուհին պիտի մեկնին ի Յոպլէ ուղղակի իրենց «Տօ- հնէձօրլէն» շքանալը իջնելու և Գեր- ման պաշտօնաւոր ընկերակցութեամբ Գրութ երթալու, թողով քաղաքի համայն բնակչաց սրտերուն մէջ անմո- սանալի յիշատակներ մարդասիրութեան և գրաւիչ բարձր դրիւ:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԿՐԵՏԷ.—Անգլիական թերթերի աս- լով, Կրեալի խաղաղեցման գործը ներ- կայումս այն աստիճան բարեկալով դու- թեան մէջ է, որ ծովակալներն հնարա- ւոր են համարում միջադպրային զօրքերը կրճատելու շուտով: Կարծում են, որ ոչ ուշ քան զեկտեմբեր ամսին հնարաւոր կըլին յետս կոչելու անգլիական երկու, իտալական երկու, ֆրանսիական մէկու- կէս և ռուսական մի զօրաբաժին: Կա- նչայում ոտմիկանութիւն է կազմուած 25 բրիտանական և 10 մասնաբա- կանները, Ֆրանսիական ժողովարար- կան գնդապետի հրամանատարութեան տակ: Գնդապետը գուրս հակուս համար ժողովարարեալ կազմակերպելու գործն յանձնուած է իտալական գեղապետի Անդրիան կառավարութիւնը 4,000 ֆունտ սոր. է յատկացրել Կանդակի գաւառի ժամանակաւոր վարչութեանն այն սլաւանով, որ այդ ամսը վերա- գործունէի տուրքերի և մարտահարկերը գումարները: Լուրեր են պտուտ, թէ

ժամանակ... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը...

Ստորագրողները... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը...

Ստորագրողները... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը...

Ստորագրողները... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը...

Ստորագրողները... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը...

Ստորագրողները... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը...

Ստորագրողները... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը...

Ստորագրողները... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը...

Ստորագրողները... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը... Երբ արդեն արեւը...

